

" امروز را نگران باشید و سخن از امروز رانید "

اخبار عالم بهائی

اکتبر- نوامبر ۲۰۱۰ شماره ۱۸

شهرالعلم ۱۲۷ بدیع

دیانت جهانی بهائی و محتوای الهامی پیام آن به تناسب عصر انقلاب علمی و فنی، رشد سریع مدنی و فرهنگی و مراتب بلوغ جامعه انسانی ظاهر شده است و از اینرو در بزرگداشت شأن و ارتقای انسانیت بسیار کوشیده است بعلاوه با توجه به ضرورت تغییرات فزاینده اجتماعی، نظم بدیع روحانی و اداری خود را به حفظ حقوق افراد و حمایت آنان در کشف و تقویت کاربرد قوای مکنونه ذهنی خویش گماشته است. در آثار بهائی، نوع انسان موجودی عزیز است که وجودش مطلع اسماء و صفات و مرکز جمیع عوالم الهیه شناخته میشود. نظر به این موهبت عظمی است که جمال قدم میفرمایند: قوله الاحلی:

" جمیع صفات و اسمای الهی از مظاهر انسانی به نحو اکمل و اشرف ظاهر و هویداست و کل این اسماء و صفات راجع باوست . اینست که فرموده " الانسان سری وانا سره "

و نظر به این شرافت است که میفرمایند: قوله الکریم :

" حفظ انسان لدی الله از هر امری اعظمتر است "

بر مبنای این نگرش، پیدایش انسان نتیجه جنبی انقلاب اتفافی قوای کیهانی و سلسله تکامل حیوانی نبوده بلکه مشیت خلاقه یزدانی مستقیماً در صنع شگفت انگیز او مداخله داشته است. معتقدان بهائی بجای آنکه انسان را موجودی لایبالی، لذت خواه، منفعت طلب و تابع صرف محرکات بیرونی و درونی تصور کند، باو میآموزد که با تهذیب فکر و عمل، چگونه به تعادل قوا دست یابد، بر فراز تعلقات جسمانی و نفسانی پرواز کند و بجای تنازع، در تعاون بقا بکوشد. شارع امر بهائی به حرمت شأن انسان اعتماد کلی دارد. اطمینان وی از آنکه شخص روشن بین میتواند مطابقت قواعد اصولی دین و علم و عقل را وجدانا تصدیق نماید بحدی است که از طرفی به موجب حکم صریح **" اعملوا حدودی "** که از لسان قدرت او جاری شده، پیروی تعالیم آسمانی را بر همگان فرض و واجب می شمارد و از طرف دیگر، اجرای تعالیم را به نیت خالص **" حباً لجمالی "** مقید میسازد تا حقیقت ایمان از هرگونه معادله بیم و امید و معامله سود و زیان و سودای نام و نشان میرا گردد.

نقل از کتاب " ظهور و حقیقت انسان " ص ۲۳۲ دکتر فیروز براقی مؤسسه معارف بهائی

بازسازی یکی از اماکن مقدس، به روشن شدن میراث منطقه کمک می‌کند

۰۷ آبان ۱۳۸۹ (۲۹ اکتبر ۲۰۱۰) نقل از سایت سرویس خبری جامعه بهائی

پس از بیش از سه سال بازسازی و تعمیر، یکی از اماکن مقدس بهائیان، گوشه‌ای از میراث صنعتی و روحانی این بخش از اراضی مقدسه را به تماشا می‌گذارد.

از زمان رومی‌ها تا اوایل قرن بیستم، آسیاب‌های این محل در حدود دو کیلومتری جنوب شرق شهر قدیمی عکا- محل تولید آرد مورد نیاز مردم ناحیه بوده است.

آلبرت لینکلن، دبیرکل جامعه جهانی بهائی، می‌گوید: "اینجا یکی از زمین‌های بسیار مهم کشاورزی در این ناحیه بوده و آسیاب‌ها بخشی از چیزی بودند که احتمالاً یکی از بزرگ

ترین مجموعه
های صنعتی این
منطقه بوده
است. اولین بار
در سال ۱۷۹۹
هیأت نمایندگی
که از فرانسه
برای بررسی
منطقه در ارتباط
با
موردنظر
ناپلئون به اینجا
آمده بودند در
پاره این
آسیاب‌ها
نوشته‌اند."

اما آقای لینکلن اضافه می‌کند که برای بهائیان این مکان اهمیتی روحانی دارد. "این‌جا یکی از زیباترین اماکن مقدسی است که با اقامت حضرت بهاء‌الله در این منطقه در اواخر قرن نوزدهم پیوند دارد."

در سال ۱۸۷۵ - هشت سال پس از زندانی شدن حضرت بهاء‌الله در حصار شهر عکا- پسرش، عبدالبهاء، جزیره ای را که از تقاطع دو نهر آب بوجود آمده بود، که از رودخانه‌ی «نعمین» برای تأمین نیروی آسیاب‌ها منشعب کرده بودند، اجاره کرد. در این جزیره عبدالبهاء باغی بسیار زیبا برای پدرش که تا آن زمان بیش از دو دهه زندان و تبعید را تحمل کرده بود، ساخت. بهاء‌الله این باغ را "رضوان" - به معنای "بهشت" - نامید.

یک برنامه زهکشی تالاب برای جلوگیری از شیوع مالاریا و افزایش زمین‌های قابل کشت در دهه های ۱۹۳۰ و ۱۹۴۰، این باغ را از موقعیت یگانه جزیره مانندش محروم ساخت.

اما حالا، با بازسازی نهرهای آب، باغ رضوان دوباره یک جزیره شده است. این هفته، حدود ۲۸۰ بهائی - از سرزمین هایی به دورستی مغولستان، رواندا و السالوادور - اولین زائرانی بودند که پس از سال ۲۰۰۷ از این مکان دیدن کردند.

"جزیره الخضراء" یا جزیره سبز

پس از خریداری این جزیره توسط حضرت عبدالبهاء، زائرانی از ایران و کشورهای همسایه انواع نهالها، درختان و گل بوته ها را برای کاشتن در این باغ به ارمغان آوردند. بعضی از مسافران در سفرهای زمینی طولانی مدت خود، این گیاهان را حتی به قیمت تشنگی خودشان آبیاری می کردند.

با کاهش تدریجی محدودیت هایی که بر جابه جایی حضرت بهاء الله اعمال می شد، نخستین دیدارها از این باغ آغاز شد. بهاء الله اغلب به این جزیره می رفت و گاهی شب را در خانه ای محقر در آنجا می گذراند.

این محل بیرون از جامعه بهائی نیز شهرت پیدا کرد. لورنس اولیفانت، نویسنده بریتانیایی

که در سال ۱۸۸۳ از این مکان دیدار کرده، می نویسد "در ورود به اینجا، یکباره گویی منظری از سرزمین های جادویی به روی انسان باز می شود... حاشیه نهر با بیدهای مجنون پر شده و جریان آب،

سایه فراخ و بوی یاس و بهار نارنجی که در هوا پیچیده پناهگاهی دلپذیر از گرمای تابستان می سازد."

یک گروه بین المللی از معماران و مهندسان، با استفاده از عکس ها و نوشته های موجود، و با کمک مسئولان بناهای باستانی، که تهیه نقشه های بازسازی تمام منطقه و بخشی از کار احیای آن را انجام داد، باغ رضوان را به شکل اصلی اش بازگردانده است.

خسرو رضائی، نماینده گروه طراحانی که بر اجرای این طرح نظارت می کرد، می گوید: "مأموریت ما بازسازی این جزیره به همان صورتی بود که در زمان حضرت بهاء الله بوده. در نتیجه باید حداکثر شواهد تاریخی را که می توانستیم پیدا کنیم تا بتوانیم جزیره را از نو احیا کنیم."

دو نهر آب در کنار باغ از نو احداث شده و تا محل آسیابها - که بعضی شان بازسازی شده اند - ادامه پیدا کرده است. آقای رضائی می گوید: "ما سفره آبی در ۴۰ متری زیر زمین پیدا کردیم و از آن برای تأمین آب نهرها استفاده می کنیم."

اما نحوه ساخت نهرها این حس را القا می‌کند که باز هم این آب از کوه‌ها سرچشمه گرفته به طرف دریا سرازیر است."

با بازسازی شکل اصلی باغ حالا زائران می‌توانند آرامش معنوی این فضا را تجربه کنند. آقای رضائی می‌گوید: "ما تلاش کرده‌ایم، تا جای ممکن، آرامش باغ را، آن چنان که حضرت عبدالهبا

برای استراحت حضرت بهاءالله فراهم کرده بود، تجدید کنیم. تماشای آب به شما حس غریبی می‌دهد. از آن عبور می‌کنید، بو می‌کشیدش، و صدایش را می‌شنوید. امیدواریم این‌ها بتواند حس شادی و سروری را که حضرت بهاءالله در اینجا داشته‌اند منتقل کند."

آلبرت لینگلن هم معتقد است که این بازسازی فضای محل را به کلی تغییر داده است. "اینجا بخشی از سرزمینی است که در آن دینی در دوره تاریخی اش - تاریخی در برابر باستان‌شناسی- متولد شده و ما امکان بازسازی دقیق آن و ایجاد همان فضای حسی، که وقتی حضرت بهاءالله در اینجا بوده وجود داشته، را داریم. او اینجا را "جزیرتنا الخضراء" خوانده و در نوشته‌های زیبایی نشستن خودش در این باغ را، که در اطرافش آب جاری بوده، توصیف کرده است."

آقای لینگلن با اشتیاق اضافه می‌کند: "حضرت بهاءالله در جایی اشاره می‌کند که در این مکان بوده و از جریان آب و انبوه درختان سر در هم کشیده، و بازی نور در میان آنها لذت می‌برده است. تمام روایت همراه این متن به فضای بیرون اشاره دارد، خورشید، باد، آب و همه این عوامل."

یک مکان مقدس یگانه

در افق جنوبی این محل، کوه کرمل، آرامگاه باب و باغ‌های مطبق آن، به چشم می‌خورد. این باغ‌ها همراه با آرامگاه بهاءالله و فضای اطراف آن در شمال باغ رضوان، در سال ۲۰۰۸ اماکن میراث جهانی یونسکو شناخته شدند.

اما آقای لینگلن به یگانه بودن باغ رضوان در میان اماکن مقدس بهائی اشاره می‌کند. او می‌گوید: "در جاهای دیگر، باغ‌ها در اطراف بنا و اماکن مقدس‌اند. اما اینجا خود باغ مکان مقدس است و به شکلی صمیمانه تر از بقیه."

او می‌گوید: "با احیای باغ -و بازسازی آسیاب‌ها- تمام این محل گویای بخشی از ریشه‌های تاریخی آئین بهائی در این سرزمین و آمیختگی آن با تاریخ این کشور است."

ابراز نگرانی دبیر کل سازمان ملل از نقض حقوق بشر در ایران

مهر ۱۳۸۹ (۱۸ اکتبر ۲۰۱۰)

سازمان ملل - دبیر کل سازمان ملل متحد، بان کی مون، بار دیگر نگرانی شدید خود را از نقض مداوم حقوق بشر در ایران، از جمله آزارهایی که به بهائیان ایرانی وارد می آید، ابراز داشته است.

آقای بان در گزارشی که روز پنجشنبه منتشر شد، تداوم نگرانی های خود را از استفاده از شکنجه و مجازات اعدام در ایران، بدرفتاری این کشور با زنان، و نقض مکرر روند قانونی قضائی و آزادی تجمع، بیان و دین مورد تأکید قرار داد.

این گزارش همچنین از عدم تأمین حقوق اقلیت ها، از جمله جوامع بهائی، صوفی، بلوچ و کرد در ایران به شدت انتقاد کرد.

آقای بان گفت در سال گذشته، «افزایش چشم گیری در استفاده از مجازات اعدام، از جمله در موارد مربوط به مخالفان سیاسی و بزهکاران نوجوان» وجود داشته. او ادامه داد «تبعیض علیه گروه های اقلیت ادامه یافته و در بعضی موارد به سرکوب آنها انجامیده است.»

دبیر کل از اخبار «استفاده مفرط از زور، دستگیری و بازداشت های خودسرانه، دادگاه های ناعادلانه و شکنجه احتمالی و بدرفتاری با فعالان اپوزیسیون در رابطه با ناآرامی های پس از انتخابات سال ۱۳۸۸ (۲۰۰۹)» عمیقاً ابراز نگرانی کرده است.

گزارش امسال به ویژه بر «تبعیض و آزار» مستمر جامعه بهائی در ایران تأکید کرده است.

گزارش می گوید: «پیروان ادیانی که به رسمیت شناخته نشده اند، به ویژه آئین بهائی، که بزرگ ترین اقلیت دینی غیر مسلمان کشور را تشکیل می دهد، با اشکال متعددی از تبعیض و آزار، از جمله محرومیت از اشتغال، مزایای دولتی و دسترسی به آموزش عالی، مواجه هستند.»

«بعضی اعضای جامعه بهائی با بازداشت خودسرانه یا مصادره و تخریب اموال خود روبرو شده اند.»

طبق این گزارش، «خانه ها و وسایل نقلیه بعضی بهائیان به عمد به آتش کشیده شده و به صورت

جزئی یا کلی تخریب شدند و گورستانی در مرودشت ویران گردید. این رویدادها به چندین نهاد دولتی گزارش شد اما هیچ اقدام قانونی در مورد آنها صورت نگرفت.»

در گزارش به محاکمه هفت مدیر بهائی و صدور حکم برای آنان نیز اشاره شده و آمده است که کمیساریای عالی سازمان ملل برای حقوق بشر «نگرانی عمیقی» از نبود ناظران بین المللی و نبود روند قانونی در آن دادگاه، که در خرداد (ژوئن) پایان یافت، ابراز کرده است.

در گزارش آمده: «به نظر کمیساریای عالی وارد آوردن اتهامات کیفری به افرادی که در بالا ذکر شد عمیقاً نگران کننده است و با تعهدات جمهوری اسلامی ایران تحت میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی، به ویژه در آزادی دین و عقیده و آزادی بیان و اجتماع مغایرت دارد.»

گزارش آقای بان، در پاسخ به قطعنامه سال گذشته مجمع عمومی سازمان ملل درباره حقوق بشر در ایران منتشر شد. در آن قطع نامه به ویژه از دبیر کل خواسته شده بود گزارشی از تحولات ایران در زمینه حقوق بشر در سال جاری ارائه کند. این سومین گزارش از این دست است که آقای بان درباره موارد نقض حقوق بشر در ایران در این سال ها صادر کرده است.

بانی دوگال، نماینده ارشد جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل، گفت: «آنچه شگفت انگیز است میزان بی اعتنائی دولت ایران به این گزارش های سالیانه دبیر کل سازمان ملل است که در آنها با چنین وضوحی نگرانی های جامعه بین المللی درباره ناتوانی ایران در عمل به وظایف حقوق بشری اش بیان شده است.»

«اکنون سه سال است که آقای بان توجه جهانی را به رفتار سوء و غیرقانونی حکومت ایران با زنان، نوجوانان، اقلیت ها و روزنامه نگاران جلب کرده است. این رفتارها علاوه بر آزار شهروندان عادی است که صرفاً می خواسته اند نگرانی های خود را ابراز کنند.»

«آقای بان همچنین به تکرار نگرانی خود را از آزار روشمندان و مستمر جامعه بهائی در ایران که صرفاً به خاطر باور دینی خود مورد تبعیض هستند، ابراز داشته است.»

خانم دوگال گفت: «ما معتقدیم زمان آن رسیده که مجمع عمومی سازمان ملل - که این گزارش خطاب به آنهاست - فرستاده ویژه ای برای نظارت بر وضعیت حقوق بشر در ایران تعیین کند.»

وضعیت نامناسب چهارتن از زنان بهایی در زندان وکیل آباد مشهد

۴ آبان ۱۳۸۹ - کمیته گزارشگران حقوق بشر -

اعمال فشار و تنبیهات غیرقانونی بر چهارتن از زنان زندانی سیاسی در زندان وکیل آباد مشهد شدت گرفته است.

بر اساس گزارش‌های رسیده نسرین قدیری، ناهید قدیری، سیما رجبیان و رزیتا واتقی که پیشتر در اتاقی که بند سیاسی بوده است زندانی بودند به «تنبیه خانه‌ی زندان» منتقل شده‌اند.

بنا بر گزارش‌های دریافتی از خانواده این چهار زن زندانی، آنان ضمن محرومیت از حضور در کلاس‌های بند عمومی، به بند جدیدی منتقل شده‌اند که درهای آن برخلاف بندهای دیگر به صورت مداوم بسته است و امکانات مناسبی ندارد. این زندانیان حق استفاده از کتابخانه و امکانات فرهنگی را ندارند و محدودیت‌ها تا حدی افزایش یافته است که سایر زندانیان شکایت کرده‌اند که چرا این افراد را زندانی کرده‌اند.

این چهارتن در هفته یک تا دو ساعت هواخوری دارند و حق خرید از فروشگاه زندان نیز از آنها سلب شده است و برای آنان مامور خرید در نظر گرفته‌اند. علاوه بر تمامی این موارد به آنان گفته شده که قانون مرخصی یک ششم شامل حال آنها نمی‌شود و تنها پس از گذراندن نیمی از مدت حبس خود امکان ارائه درخواست مرخصی را خواهند داشت.

بر اساس احکامی که پیشتر برای این زنان زندانی بهایی صادر شده است، نسرین قدیری و سیما رجبیان هر یک به دو سال حبس تعزیری و ناهید قدیری و رزیتا واتقی هر یک به پنج سال حبس تعزیری محکوم و در زندان وکیل آباد مشهد زندانی هستند. پیش از این نیز ناهید قدیری مدت چهارماه و رزیتا واتقی به مدت شش ماه را در سلول انفرادی زندان سپری کرده‌اند.

حضرت بهاء الله میفرماید:

"این که از نامه های آسمانی پرسش رفته بود ، رگ جهان در دست پزشک دانا است ، درد را می بیند و بدانانی درمان میکند. هر روز را رازی است و هر سر را آوازی . درد امروز را درمانی و فردا را درمان دیگر امروز را نگران باشید و سخن از امروز رانید. دیده میشود گیتی را دردهای بیکران فرا گرفته و او را بر بستر ناکامی انداخته . مردمانیکه از باده خود بینی سرمست شده اند پزشک دانا را از او باز داشته اند . اینست که خود و همه مردمان را گرفتار نموده اند . نه درد میدانند و نه درمان میشوند . راست را کژانگاشته اند و دوست را دشمن شمرده اند. بشنوید آواز این زندانی را . بایستید و بگوئید ، شاید آنانکه در خوابند بیدار شوند."

**حمایت و پشتیبانی سازمانها و فرهیختگان جهان از جامعه بهائی
در رسانه ها**

**عضو فدرال پارلمان استرالیا در حمایت از بهائیان ایران
در پارلمان سخن میگوید**

کابرا، ۲۰۱۰ اکتبر ۲۶

عضو فدرال پارلمان استرالیا برای شهر فریمنتال ، خانم ملیسا Parke ، که از تاریخ ۲۴ نوامبر ۲۰۰۷ به این سمت مهم برگزیده شده است در پارلمان استرالیا در مورد زندانی هفت

تن از رهبران بهائی در ایران و " اذیت و آزار سیستماتیک جامعه بهائی با حمایت دولت " در آن کشور صحبت کرد . "بهائیان به سادگی برای ایمان و عقیده اشان بدین تحت تعقیب قرار گرفته و با وجود آزادی مذهبی مندرج در قانون اساسی ایران مورد اذیت و آزار مستمر واقع میشوند خانم ملیسا در ۲۵ اکتبر ۲۰۱۰

درمجلس نمایندگان گفت:

اخیرا هفت تن از رهبران بهائی به ۲۰ سال زندان محکوم گردیده اند ، بعد مدت این محکومیت به ۱۰ سال کاهش یافت ، درحالیکه اتهامات وارده به آنها "مطلقا غیرقانونی بوده است" ، او که عضو ارشد وکیل بین المللی سازمان ملل متحد و همچنین عضو کمیته مشترک در امور خارجه ، دفاع و تجارت و نیز سفیرگروه روسای پارلمانی سازمان ملل متحد است اضافه کرد وگفت:

او و دادستان کل سابق استرالیا دانکن کر موضوع را با سفیر ایران در استرالیا را مطرح کرده است . "ایران باید مطمئن باشد که جامعه بین المللی در حال پیگیری مشتاقانه پرونده های مربوط به هفت تن از رهبران بهائی و همچنین سکینه و آشتیانی است، که هنوز مواجه با خطر مجازات مرگ میباشد،" او همچنین گفت :

"من همچنان از طرف رأی دهندگان بهائی و بسیاری دیگر از شهروندان که در شرق فری منتال وکوبرن و ملویل زندگی میکنند و همچنین به نمایندگی از همه مردم در همه جا که در تحقق عدالت تلاش میکنند و به اجرای کامل حقوق بشر اعتقاد دارند با دقت این مسائل را پیگیری خواهم کرد .

" بیانیه خانم Parke در راستای اظهارات مشابه توسط نمایندگان مجلس ، و همچنین قطعنامه های دیگری که توسط پارلمان فدرال استرالیا و مجالس ایالتی در بیان محکوم کردن آزار و اذیت بهائیان در ایران در چندین نوبت در سال جاری صادرگردیده است میباشد . ، دولت استرالیا در مورد اتهام ومحکومیت رهبران بهائی و جامعه بهائی ایران به طور کلی در سازمان ملل متحد شورای حقوق بشر سخن گفته است . هفت تن از رهبران بهائی تماما" اعضای گروهی بودند که در سطح ملی ، با آگاهی دولت ایران ، به تأمین حداقل نیازهای معنوی جامعه بهائی ایران با بیش از ۳۰۰،۰۰۰ عضو بعنوان بزرگترین اقلیت دینی بخدمت به مملکت وشهروندان آن مشغول بودند.

بیستمین انجمن دوستداران فرهنگ وادب ایران

نده سازی ایران

شهر شیکاگو در روزهای ۵-۳ سپتامبر شاهد اجتماع بیش از ۳۰۰۰ نفر از ایرانیان ودوستداران فرهنگ و هنر ایرانی بود ، سالهاست که مهاجرین فارسی زبان ایرانی در بسیاری از ایالات متحده آمریکا گرد هم آمده اند و پس از انقلاب ایران با سیل این مهاجرتها افزایش چشمگیری کرده اند .

سالها پیش یعنی در شرایطی که بسیاری از ایرانیان نظر به برخی از مسائل سیاسی از بیان ملیت خویش ابا داشتند برخی از اساتید وفرهیختگان ایرانی سراسر دنیا تلاش کردند که نه تنها این فرهنگ وارتباط خودشان را با این آداب ورسوم را حفظ کنند بلکه تلاش کنند که آنرا به سایر اقوام وملل عالم بشناسانند ، یکی از این تلاشها کنفرانس دوستداران ادب وفرهنگ ایرانی است که درست بیست سال پیش یعنی در همان شرایط سخت ودشوار بهمت محفل روحانی ملی آمریکا تشکیل شد والآن یکی از بزرگترین گردهمائی ایرانیان محسوب میشود که از سراسر دنیا وبا هر عقیده ومذهبی ، ایرانیها را در این ایام گرد هم آیند تا در محضر اساتید و هنرمندان ایرانی به حفظ واعتلای فرهنگ وآداب خودشان بپردازند.

سخنان شیرین جناب توکلی یکی از اساتید فرهنگ ایرانی که در باره ضرب المثلهای موجود در زبان فارسی به ایراد سخن پرداختند بسیار مورد توجه جوانان عزیز حاضر در این اجتماع تاریخی قرار گرفت ، ایشان در قسمتی از سخنان خویش فرمودند:

سومین منبع وریشه اصلی ضرب المثلهای خود علما و دانشمندان هستند مثالی که برای شما میزنم شعری است از مثنوی وحشی بافقی ، البته مورد نظر شمس محمد یا جمال الدین وحشی بافقی که در ۱۰ هجری قمری میزیست و از عرفای بسیار عزیز در بین عرفای ایران بود چنین نبوده است که ضرب المثل بسازد بلکه مقصود او از این شعر دیدن حقیقت اشیاء بوده است که در آثار اسلامی است ، از حضرت رسول اکرم نقل شده است که میفرمایند:

" اللهم ارني حقائق الاشياء " در این حکایت میفرماید که:

به مجنون گفت روزی عیب جوئی
که پیدا کن به از لیلی نکوئی
که لیلی گر چه در چشم تو حوریست
ز هر جزئی ز حسن او قصوری است
ز حرف عیب جو مجنون بر آشفت
در آن آشفتگی خندان شد و گفت
اگر بر دیده مجنون نشینی
به جزء از کوری لیلی نبینی

اینجا منظور شاعر در اینست که شما باید به دیده بصیرت به اشیاء نگاه کنید. در طول انعقاد این انجمن به یادگار ماندنی تشکیل کلاسهای اطفال برای گسترش فرهنگ و ادب ایران از اهمیت سرشاری برخوردار است به طوریکه این آموزش ها تأثیر بسزائی در روح لطیف اطفال و نوجوانان ایرانی گذاشته بود که ارائه آموزه های آنان در جمع حضار بیانگر این حقیقت بود.

جناب دکتر احمد کریمی حکاک از نویسندگان و پژوهندگان ادبیات فارسی یکی دیگر از سخنرانان با تجربه و پربا سابقه ایرانی بود. وی از دهه ۱۳۷۰ تا کنون در ایالات متحده امریکا به سر می برد . جناب حکاک در حوزه ادبیات تطبیقی، شعر و خوشنویسی و نوآوری در شعر فارسی دهها مقاله و کتاب دارد. وی بنیانگذار و مدیر فعلی مرکز فرهنگی مطالعات ایرانی "روشن" در دانشکده زبان و ادبیات دانشگاه مریلند میباشد و به تدریس در آنجا هم مشغول است. سخنان ایشان درباره ابعاد فرهنگی باز سازی ایران بود که قبل از ایراد سخن در اینباره چنین توضیح دادند:

من این ابعاد را در همه ابعاد جامعه ایران دیدم حتی هم آنهاییکه خودشان فرهنگی نیستند خودشان عوارض و عواقب فرهنگی دارند مثلاً" هم ایرانی سیاسی هم ایرانی اقتصادی واقعا" عوارض و عواقب فرهنگی دارند که همه آنها را خواهم گفت و در یک فرایند دو حرکتی

میخواهم فرایند جبران این ویرانیها را ترسیم کنیم و آن این است که اول نوعی مرمت است مثلاً" این مرمتها بازشناسی و به رسمیت شناختن کثرت گرائی قومی و مذهبی و زبانی در ایران است و باز گردان ایران به آن نقطه اعتدالی که در آن ایران و اسلام در جنگ نیستند بلکه در یک نوع ترکیب شیمائی موجود یگانه ای را بوجود میآورند که ایران قرن ۲۰-۲۱ است در حرکت بعدی البته حتی همان تعادلی هم که در دوران تجدد در ایران حاکم بود باز هم اشکالات داشت مثلاً" در طول

این هزاران سال تاریخ ایران رسوباتی از تجمل پرستی افراطی، گرایش به افراط و تفریط، سطحی نگری، حقیقت‌گریزی در برخی از اذهان ایرانیان راه پیدا کرده است و برخی بروزاتی هم داشته که عوارض منفی فرهنگ ایرانی بوده است در همه اعصار، و آنها را نیز باید مرمت کرد که البته نوعی تعهد به اخلاق اصولی و سرسپردگی کامل به حقیقتی که ازدرون هر کسی بیرون می‌آید آن چیزهایی است که باید سرمشق همه باشد برای آن مرحله دوم بازسازی جامعه ایران که حتی کمبودهای تاریخی آن هم انشاءالله جبران بشود و ما جامعه ای سالم و آزاد و آباد و پویانده داشته باشیم بسمت جهان، جهانی شونده قرن ۲۱!

جناب حکاک در خاتمه سخنان پرشور و جالبی که ایراد کردند فرمودند:

" این جامعه جامعه ایست که در آن تنوع قومی و مذهبی و زبانی یک غناست غنا بخش این فرهنگ است نه آنکه محدود کننده این فرهنگ و آن سرزمین مال همه ماست هرکجای جهان که باشیم! "

رقص بسیار زیبایی " سامی " از جمله برنامه های هنری جذابی بود که سبب تحسین همگان شد. گروه های متنوع موسیقی ایرانی نیز با اجرای برنامه های هنری جالب پررونق این احتفال خاطره انگیز افزودند.

جناب دکتر شاپور راسخ یکی دیگر از ناطقین برجسته این اجتماع تاریخی بازسازی فرهنگ ایران را در هفت مرحله بدین ترتیب ذکر فرمودند:

۱- بازسازی روانی و شخصی

۲- بازسازی اخلاقی ۳- بازسازی فرهنگی

۴- بازسازی اجتماعی ۵- بازسازی اقتصادی

۶- بازسازی سیاسی ۷- بازسازی آموزشی و تربیتی

دکتر نادر سعیدی محقق برجسته جامعه جهانی بهائی و استاد جامعه شناس دانشگاه منوسوتا آمریکا یکی دیگر از سخنرانان کنفرانس و صاحب نظران ادب و فرهنگ ایران در آن اجتماع بی سابقه بودند ایشان در قسمتی از سخنان گیرای خویش فرمودند:

" خود آدم باید با استفاده از خرد خود زندگیش را تعیین کند و ارزشها را انتخاب کند، خودش مستقل باشد، با دیگران متفاوت باشد و در عین حال با دیگران یکی باشد، با دیگران وحدت داشته باشد، این وحدت عالم انسانی و این تحری حقیقت یعنی جمع این دو اضداد همیشه خصوصیت انسان بعنوان روح.. به امید تولد چنین انسانی در ایران و در جهان! "

خانم رکسانا صابری خبرنگار مشهور ژاپنی - ایرانی که مدت کوتاهی با دونفر از خانمهای بهائی هم بند بودند درباره تجربیات دوران زندانش در اوین و تأثیراتی که استقامت و رفتار حسنه مسجونین بهائی در ایشان داشتند سخنرانی نمودند که مورد استقبال شایانی قرار

گرفت. ایشان از همه افرادی که در مسیر آزادی زندانیان سیاسی و عقیدتی اقداماتی نمودند تشکر و قدردانی نمود.

جناب میبیدی قبل از ایراد سخنرانی به خبرنگار تلویزیون بهائی نوین گفتند

: همه کسانی که در این جمه ۳۰۰۰ نفری شرکت نموده اند معتقدند که باید دست به باز سازی درونی بزنیم , خوشبختانه با داشتن نسلی که آزادی مملکتش را می خواهد و مایل است با همه ارتباط داشته باشد با هر عقیده و سیاستی که دارند حالا رسیده ایم به مرحله ای که دیگر مثل سابق در فکر ایجاد سوء تفاهات نیستیم بلکه می خواهیم سوء تفاهات را از بین ببریم !

ایشان در قسمتی از سخنان خود فرمودند:

"ما خوشبختانه یک ثروت بزرگ داریم که نسل جوان ایران است , یک ثروت بزرگ داریم که همین شماها هستید , یک ثروت بزرگ داریم که پشتیبانی فرهنگی ماست که به ما کمک میکند این دوران بحرانی را در ایران پشت سر بگذاریم و با همت و الای خود ایرانی بسازیم که در آینده ای نزدیک چشم و چراغ دنیا گردد!"

جناب احسان یار شاطرمبتکر و مؤسس دائره المعارف ایرانیکا که یکی دیگر از مهمانان برجسته این گردهم آئی بود در قسمتی از سخنان گرم و دلنشین خود درباره مقام انسانیت و درحقیقت مقام اخلاقی انسان و وجدانی اوست که قبل از هر مقام دیگری با هر فن و هنر و علم و دانشی که داریم مطرح می باشد.

کنفرانس در روز پایان در میان اشکها و لبخندهای حضار به امید دیدار یکدیگر در سال آینده با موفقیت به پایان رسید.

نقل از تلویزیون نوین

شعری درباره ایران:

ایران

گر از ایران جدا کردم	به دنبال کجا گـردم
وطن اینجا وفا اینجا	همه عشق و صفا اینجا
عزیزان خدا اینجا	بدیع اینجا منا اینجا
شهیدان بها اینجا	

اگر دستم کمی تنگ است	اگر پایم کمی لنگ است
اگر بر فرق من سنگ است	گریز از کشورم ننگ است

گر از ایران جدا کردم
 به دنبال کجا کردم
 قدم رب اعلی را به جز ایران کجا جویم
 وفا و مهر و احسان را به جز ایران کجا جویم
 گر از ایران جدا کردم
 به دنبال کجا کردم
 روم شیراز پر غوغا پر از عطر و پیر از رویا
 پر از بوی خوش گلها گلی چون حضرت اعلی
 روم به اصفهان روزی به آن نصف جهان روزی
 همان شهری که مهمان بود در آن قائم دو صد روزی
 روم نور و روم تبریز به تبریز بلا انگیز
 روم یزد و روم نیریز که هر دو گشته خون امیز
 روم تهران پر از فریاد که حق زانجا ندا سرداد
 بهاءالله در تهران خبر از دین بهتر داد
 گر از ایران جدا کردم
 به دنبال کجا کردم
 فساد از هر کجا سر زد به هر جا رنگ ماتم زد
 هنوز ایران پراز نور است ز افتها کمی دور است
 پر از عشق است پر از نور است
 وطن باقی چنان هور است چو بیت العدل فرموده است
 که ایران رو به بهبود است خیالم جمع و اسوده است
 گر از ایران جدا کردم
 به دنبال کجا کردم

چند خبر کوتاه از ایران:

نقل از سایت سرویس خبری جامعه بهائی ۲۷ مهرماه و ۵ آبان ۱۳۸۹

تنکابن: دستگیری آقای امید قادری

در ۲۲ مهر ۱۳۸۹ چند مأمور وزارت اطلاعات ساری و تنکابن در مغازه آقای امید قادری اهل تنکابن (استان مازندران) حضور یافتند. سپس او را به خانه اش

بردند و پس از بازرسی محل سکونت، او را دستگیر کردند. آقای قادری پس از بازداشتی کوتاه مدت و بازجویی مقدماتی در تنکابن، به ساری منتقل شد.

تنکابن: دستگیری آقای وحید ایقانی

در ۲۴ مهر ۱۳۸۹ آقای وحید ایقانی اهل تنکابن (استان مازندران)، پس از بازرسی محل سکونتش توسط مأموران وزارت اطلاعات دستگیر شد. آقای ایقانی پس از بازداشتی کوتاه مدت و بازجویی مقدماتی در تنکابن، به ساری منتقل شد.

یاسوج: آزادی خانم و آقای روانبخش و خانم یزدانی از زندان، پس از سپری کردن دوران محکومیت خود

در ۲۴ مهر ۱۳۸۹ آقای علی عسکر روانبخش و همسرش، خانم زلیخا روانبخش، و خانم روحیه یزدانی (بقائی)، همه اهل یاسوج، پس از گذراندن احکام دو ساله زندان خود آزاد شدند. هر سه در ۵ آبان ۱۳۸۷ در یاسوج دستگیر و به چهار سال زندان محکوم شده بودند که دو سال آن به پنج سال تعلیقی کاهش یافت. هر یک به اتهام «تبلیغ علیه نظام اسلامی» به سه سال زندان و به اتهام «شرکت در تأسیس گروه ها و سازمان های غیرقانونی» به یک سال زندان محکوم شده بودند.

ساری: آزادی خانم نغمه حافظی با قرار وثیقه

خانم نغمه حافظی (علوی) اهل ساری، که در ۱۸ مهر ۱۳۸۹ دستگیر شده بود، در ۲۶ مهر ۱۳۸۹ با قرار وثیقه آزاد شد. محل سکونت خانم حافظی در ۲۱ شهریور ۱۳۸۹ توسط مأموران وزارت اطلاعات بازرسی و مطالب مربوط به آئین بهائی و وسایل شخصی او ضبط شد.

سمنان: برگزاری دادگاه تجدید نظر آقای سیامک ایقانی

دادگاه آقای سیامک ایقانی اهل سمنان برای رسیدگی به تقاضای تجدید نظر علیه حکم سه سال زندان که برای او تعیین شده بود، برگزار شد و حکم مورد تأیید قرار گرفت. آقای ایقانی در ۷ اردیبهشت ۱۳۸۸ دستگیر و در ۱۲ اردیبهشت ۱۳۸۸ با قرار وثیقه آزاد شده بود. خانه او از جمله ۲۰ منزلی بود که در ۲۵ آذر ۱۳۸۷ در سمنان مورد یورش قرار گرفت. دادگاه او در تیر ۱۳۸۸ برگزار شد و او به جرم «تبلیغ علیه نظام» و «تبلیغ بهائیت» مجرم شناخته شد.

**ما پاکدلانیم و به کس کینه نداریم
شهریست پر از دشمن و ما با همه یاریم
ما برگ درختیم پر از میوه طوبی
هر رهگذری سنگ زند باک نداریم**